

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

o prawo do emerytury pomostowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 14 maja 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od odwołującego się na rzecz organu rentowego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 stycznia 2018 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację B. S. (wnioskodawca) wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w S. z 26 kwietnia 2017 r., VI U [...], oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w S. z 21 października 2016 r. (organ rentowy), odmawiającej wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej z uwagi na nieudowodnienie wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego

zagadnienia prawnego – czy każdemu członkowi załogi statku rybackiego przysługuje prawo do emerytury pomostowej na podstawie art. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 ze zm., dalej jako ustawa o emeryturach pomostowych) w związku pkt 22 załącznika nr 1 do tej ustawy?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy organ rentowy wnioskował o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Kwestia podnoszona przez wnioskodawcę została już rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z 17 września 2015 r., III UZP 7/15 (OSNP 2016 nr 6, poz. 73). W uchwale tej przesądzono, że prawo do emerytury pomostowej na podstawie art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych w związku z punktem 22 załącznika nr 1 do tej ustawy przysługuje tylko członkom załogi statku rybackiego wykonującym prace w służbie pokładowej. Tylko służba pokładowa stosownie do § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm., dalej jako rozporządzenie z 7 lutego 1983 r.) umożliwiała ubezpieczonym nabycie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach po wykazaniu 10 lat pracy na stanowiskach wymienionych w zarządzeniu nr 24 Ministra – Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej (Dz.U. Urzędu Gospodarki Morskiej Nr 3, poz. 26, zwanego dalej zarządzeniem) oraz osiągnięciu wymaganego wieku 50 lat dla kobiet i 55 lat dla mężczyzn. Identyczne przesłanki nabycia prawa do emerytury określone są w art. 8 ustawy pomostowej, zgodnie z którym emerytura pomostowa przysługuje pracownikowi, który spełnił warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7 oraz osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla

kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn oraz ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 (prace rybaków morskich) i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat. Warunki wymagane do nabycia prawa do emerytury pomostowej przez ubezpieczonych wykonujących prace rybaków morskich są tożsame z warunkami nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, wymienionymi w § 8 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. Tak więc za prace rybaków morskich ujęte w pkt 22 załącznika nr 1 ustawy o emeryturach pomostowych należy uznawać prace rybaków morskich w służbie pokładowej, a nie prace wykonywane na wszystkich stanowiskach zajmowanych przez pracowników wpisanych na listę członków załogi statku rybackiego. Różnicując warunki nabywania prawa do emerytury na podstawie przepisów rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. w zależności od wykonywania przez ubezpieczonych prac wymienionych w wykazie A oraz wykazie B, ustawodawca kierował się przede wszystkim stopniem uciążliwości i szkodliwości prac w szczególnych warunkach. Objęcie pojęciem rybaka morskiego również rybaków, którzy nie pracują w służbie pokładowej powodowałoby zatem, że wykonywane przez całą załogę statku rybackiego prace charakteryzowałyby się tym samym stopniem uciążliwości i szkodliwości, a takiego wniosku wyprowadzić nie można. Prawdłowo więc przyjął Sąd Apelacyjny, że w ustalonym stanie faktycznym sprawy wnioskodawca nie legitymuje się 10-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach określonej w wykazie B, dziale IV, poz. 4, gdy chodzi o prace wymienione w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.